Sygn. akt I C 676/15 upr.

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: st. sekr. sądowy Helena Chrubasik

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: Gminy M. R.

przeciwko: W. K. i S. K. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 676/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 7 lipca 2015 roku powódka Gmina M. R. domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych S. K. (1) i W. K. kwoty 339,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 0,84 zł od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 301,78 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- od kwoty 37,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

nadto zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając powództwo powódka podała, że łączyła ją z pozwanym S. K. (1) umowa najmu lokalu położonego w R., przy ulicy (...) zawarta na czas określony do dnia 2 grudnia 2012 roku. Wskazała, że czynsz miał był uiszczany z góry do dnia 10 każdego miesiąca w oparciu o stawki ustalone przez organ wykonawczy gminy, a o zmianie stawki za czynsz pozwani zostali poinformowani poprzez aneks do umowy najmu. Powódka oświadczyła, że pełnoletni pozwany W. K. w okresie obowiązywania wyżej wymienionej umowy stale zamieszkiwał w powyższym lokalu, zatem odpowiada solidarnie za zapłatę czynszu i innych należności związanych z zajmowaniem lokalu. Powódka pismem z dnia 18 listopada 2014 wezwała pozwanych do zapłaty dochodzonej należności.

W dniu 11 czerwca 2015 roku w sprawie wydano nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani S. K. (1) i W. K. wnieśli sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwani podali, że powódka błędnie obliczyła zarówno kwotę główną zaległości w czynszu jak i odsetki– 983,63 zł, zamiast prawidłowej kwoty 982,79 zł. Podali, że kwotę 982,79 zł zapłacono w dniu 26 listopada 2013 roku.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała w całości żądanie pozwu. Odnosząc się do zarzutu błędnego wyliczenia należnej powódce kwoty, wskazała, że kwota 0,84 zł stanowiąca należność główną roszczenia stanowi różnicę należnego czynszu za miesiąc lipiec 2012 roku w kwocie 85,35 zł i wpłaty dokonanej przez pozwanych w wysokości 84,51 za tenże miesiąc.

Pismem z dnia 3.09.2015 roku pozwany S. K. (1) wskazał, że uiszcza czynsz w nadpłaconej wysokości, bowiem mimo, że jego żona zmarła w dniu 8.08.2012 roku nadal płaci za nią czynsz.

Na rozprawie w dniu 3.09.2015 roku pozwany przyznał, że nie uiszczał regularnie czynszu w grudniu 2010 roku, w styczniu 2011 roku, w lutym 2011 oraz marcu 2011 roku. Jednakże oświadczył, że zapłaciłem wszystkie zaległości w dniu 26.11.2013 roku, tj. kwotę 982,79 złotych.

Na rozprawie w dniu 3.09.2015 roku pełnomocnik powódki wskazał, iż zaległość na kwotę główną roszczenia: 84 grosze wynika z faktu, iż pozwani uiszczając opłatę za maj lub lipiec 2012 uiścili 84,51 zł zamiast 85,35 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 2010 roku Gmina M. R. zawarła z A. K. i S. K. (1) umowę najmu lokalu socjalnego położonego w R., przy ulicy (...) na czas określony, do dnia 2 grudnia 2012 roku. Osobami uprawnionymi do zajmowania lokalu byli: A. K., S. K. (1), S. K. (2), W. K.. Z dniem 1 lutego 2012 roku uległa zmianie opłata za czynsz oraz za wywóz i unieszkodliwianie odpadów komunalnych – na kwotę 85,35 zł. W dniu 31.07.2012 roku pozwani dokonali przelewu kwoty 84,51 złotych z tytułu należności za miesiąc maj 2012 roku. Na dzień 4 lutego 2015 roku w powyższym lokalu zameldowani byli S. K. (1) i W. K.. Pismem z dnia 18 listopada 2014 roku Miejski Zarząd (...) w R. wezwał S. K. (1) i W. K. do zapłaty zaległości według stanu na dzień 31 października 2014 roku wynoszących 0,84 zł wraz z odsetkami 301,76 zł oraz kosztami upomnienia w kwocie 37 zł.

Dowód:

- umowa najmu k. 6-7

-protokół zdawczo-odbiorczy, k. 8

- pismo Prezydenta Miasta R. k. 9

- pismo Urzędu Miasta R. k. 10

- pismo Miejskiego Zarządu (...) k. 11

- aneks do umowy najmu k. 50

-wydruk z rachunku bankowego powódki, k. 49

S. K. (1) posiada orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, W. K. jest inwalidą I grupy inwalidzkiej.

Dowód:

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 28

- wypis z treści orzeczenia k. 29

W dniu 26.11.2013 roku S. i W. K. dokonali zapłaty na rzecz Gminy R. kwotę 982,79 złotych.

Okoliczność bezsporna

Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, których wiarygodność co do formy i treści nie budziła wątpliwości Sądu. Cześć stanu faktycznego, była między stronami bezsporna (niezaprzeczona przez powódkę),a zatem nie wymagała dowodu (art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo Gmina M. R. za bezzasadne. Dochodząc do powyższej konstatacji Sąd Rejonowy kierował się następującą wykładnią przepisów prawa.

Zgodnie z dyspozycją art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Sąd oddalił powództwo, ponieważ powód wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie dołączył żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że pozwani są zobowiązani do zapłaty powodowi kwoty 339,62 zł. Powódka nie udowodniła istnienia zadłużenia, z którego to wywodziła roszczenie o zapłatę, w szczególności powódka nie udowodniła istnienia i wysokości należności głównej: 0,84 złotych, w żaden sposób nie wykazała w jaki sposób, od jakich kwot i za jaki okres wyliczył kwotę 301,78 zł tytułem skapitalizowanych odsetek oraz w żaden sposób nie uzasadniła i nie poprała dowodami żądania na kwotę dalszych 37 złotych. Powódka nie wykazała w jakiej wysokości i w jakim okresie pozwani był obowiązani uiszczać czynsz, ani nie wykazała, w jakiej kwocie pozwani czynsz uiszczali, poza dowodem przelewu kwoty 84,51 zł i aneksem do umowy najmu. Sąd Rejonowy uznał, że powódka nie wyjaśniła w jakim miesiącu powstała zaległość na kwotę 0,84 grosze, stwierdzając, że wpłatę w dniu 31.07.2012 roku zaliczyła na poczet najdawniej wymagalnego długu, jednakże powódka nie podała i nie wykazała, jakiego długu. Wbrew stanowisku powódki z dokumentu „stan finansowy-syntetyka" nie wynika jednoznacznie w jakich miesiącach i w jakich wielkościach pozwani dokonywali wpłat na rzecz powódki. Zgodnie z art. 6 k.c. i 232 zd. 1 k.p.c. ciężar udowodnienia w tym zakresie obciążał powoda, jako stronę wywodzącą z tego faktu korzystne dla siebie skutki prawne. Pozwani w toku procesu konsekwentnie zaprzeczali, aby posiadali zadłużenie u powódki, wskazując, że uregulowali zadłużenie. W ocenie Sądu wydruk zwany „syntetyka-stan finansowy" (k.13-15) nie stanowi dowodu zasadności i prawidłowości naliczonych opłat. Również wysokość odsetek w kwocie 301,76 zł oraz koszty upomnienia w kwocie 37 zł nie zostały przez powódkę wykazane odpowiednimi dokumentami.

Mając na uwadze wskazane powyżej przepisy prawa Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwani wygrali proces, ale nie ponieśli żadnych kosztów, dlatego Sąd nie orzekał w tym przedmiocie.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak na wstępie.